

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Iterum de uersu Psalmi quarti. Signatum est sup[er] nos lume[n] uultus tui
d[omi]ne, q[uo]d uultus d[omi]ni, sit fili[us] dei & q[uo]d lume[n] uultus
d[omi]ni, sit sp[irit]us p[at]ris & filij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

ET PROCESSIONE SAN. SPI. LIB. VI. LXXV.

& nolite peccare, & quod illic dicit Apostolus Petrus: Pœnitentia ut deleantur uestra peccata, unum idem significat. Item per hoc quod hic scriptum est, ut quid diligitis uanitatem & queritis mendacium: quam recte illud arguitur mendacium, quod iam ante illum diem, quo prædicare coepérunt Apostoli, diuulgatum erat apud Iudeos: mendacium inquit, & quod quererant emerant data militibus pecunia copiosa, ut dicerent, quia discipuli eius uenerunt nocte, & furati eum sunt, nobis dormientibus. Sed iam omnia mali uitidines eorum, quæ hinc dici poterant, propositum pro agnitione sanctæ Trinitatis, per tractemus uersiculum.

Iterum de versu Psalmi quarti: signatum est super nos lumen uultus tui domine, quod uultus domini sit filius dei, & quod lumen uultus domini sit spiritus patris & filii.

Caput. XIII.

Ignatum est super nos lumen uultus tui domine, dedisti letitiam in corde meo. Dominus, cui haec dicuntur, signatum est super nos lumen uultus tui domine, ipse est pater: uultus domini, ipse est filius patris. Lumen uultus domini, ipse est spiritus sanctus patris & filii. Filius ictus recte dictus uultus dei patris, quia sicut in uultu alicuius hominis affectio laetitiae uel mæroris potest percipi, sic per filium uoluntas dei patris mundo innoutuit. Lumen uultus domini: ictus recte intelligimus, spiritum sanctum patris & filii, quia sicut lumen alicuius rei ualde lucens uiam uel prospectum pandit corporalibus oculis: Verbi gratia, sicut claritas solis, depulsa caligine noctis, nobis efficit diem, sic spiritus sanctus, depulsi ignorantiae tenebris, docet nos omnem ueritatem, quia per ipsum & filium scimus, & patrem, & ipsum cognoscimus ex utroque procedentem. **Q**uis, quando, & ubi signauit super nos hoc lumen uultus tui domine? Dominus Iesus Christus, quando adhuc latebat uultus tuus in illa humanitate ut crucifixi posset, nisi enim latuisset, nisi se continuasset & cessasset dicere, ego sum, omnes abirent retrorsum, & caderent in terram, nec possent comprehendere eum. Dominus (in quam) noster Iesus Christus, cum adhuc sic lateret in carne eius uultus tuus, signaturam se promisit super nos hoc lumen uultus tui, & continuo signauit, ut uere Pontifex sumimus pro iure officij sui, cuius est signare, non solam frontem corporis, ueruetiam frontem animæ creditis. Dixit enim ipsa nocte, qua tradiebatur, mittam uobis paracletum spiritum ueritatis, qui à patre procedit, & multa huiusmodi ad distinctionem pertinentia trium personarum patris & filii & spiritus sancti. Et deinde ipsa quare surrexit die, stans in medio discipulorum, præmisso bono pacis nuncio, quam fecerat inter deum & homines, insufflauit, & dixit: accipite spiritum sanctum, scilicet in remissionem peccatorum. Sequitur enim, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis. **E**t die Pentecostes misit euidentem spiritum in divisiones gratiarum, multis choruscantibus miraculis. Ita signatum est habentes super se lumen uultus tui domine, coepérunt eadem die uocare alios, & adducere, ut signaretur super eos id ipsum lumen, per ipsorum ministerium & manuim impositionem. Eade quippe die, qui receperunt sermonem, baptizati sunt, in nomine patris & filii & spiritus sancti, & apostolæ sunt in illa die animæ circiter tria milia.

Be varicata in eodem Psalmo singularis & pluralis numeri, quod singularitas credentium sit, habentium unum spiritum, & unam fidem: **P**luralitas autem siue multitudo, illorum sit qui sunt contra vel ex tra hanc vanitatem.

Caput. XV.

Et uide, quod pulchre credentes à non credentibus spiritus propheticus distinxit ipso modo locutionis. Nam de non credentibus dixit: multi dicunt quis ostendit nobis bona de multitidine uero credentium quandam unionem factam insinuanus, cù dixisset: signatum est super nos uultus tui dñe, protinus ut maluit singulari numero, dicens ex persona ipsorum: dedisti letitiam in corde meo. Et recte, quia multitudinis credentium, erat cor unum, & anima una. **Q**uā uidelicet unitate cordis & animæ, illud quoque aduerbiu pulchre exprimit, quoniam tu dñe singulariter in spe constituiti me. Ipse nancipit spūs sc̄tus de multis efficit unum. Qui aut hūc nō habent: multi, imo & contra semetipsos sensibus diversis, & in plerisque contrarijs per sectas diuisi sunt. Quid ergo est, quod

Mendacium quod
querebantur
dæi
Mat. 23:27

Dñs p̄, uultus
eius filius, Lu
men uultus,
spūs sanctus.

Ch̄r̄us, ut ues
re Pontifex, si
gnauit super
nos lumen uul
tus domini.
Iohann. 1:4

Iohann. 1:5

Iohann. 2:0

Signati spiri
tu sancti apos
toli alios si
gnare coope
runt in die p̄
tecostes.

In credentibus
cor unitum & anima
una. In non cre
dentibus uari
um & contrari
sensu
Psalms. 4
Actus. 4